

ŽOFIE ZEINEROVÁ

Žofie se narodila 18. ledna 1867 v Plasích Samuelovi a Tereze Scheukovým. Žila v Plasích, později se přestěhovala do Prahy a zde se také ve svých padesáti letech 10. 6. 1917 provdala za vdovce Josefa Zeinera. S manželem se přestěhovali do Plzně do ulice Plachého 33. V roce 1934 Josef zemřel a bezdětná Žofie úplně osaměla. S předtuchou zlých časů si za druhé republiky zažádala o cestovní pas a 9. 1. 1939 jí byl vydán, ale už neodjela. Ač byla registrována v Plzni, do Terezína odjela z Prahy 20. 7. 1942 transportem AAs. Přestože Plachého 33 byl opravdu velký činžovní dům, z něhož bylo do Terezína posláno jedenadvacet lidí, mohla v době příjezdu v červenci 1942 potkat už jen tři, všichni ostatní byli krátce po příjezdu deportováni dále „na východ“.

19. 10. 1942 byla paní Zeinerová deportována do Treblinky a tam zavražděna.

(zpracovali Fanda Vaněk a Vojta Knapp)

Zofia was born on January 18, 1867, in Plasy to Samuel and Tereza Scheuk. She lived in Plasy and later moved to Prague, where, at the age of fifty, on June 10, 1917, she married the widower Josef Zeiner. After the marriage, they moved to Plzeň, to Plachého Street 33. In 1934, Josef passed away, and childless Zofia was left completely alone. With a premonition of difficult times, she applied for a travel passport during the Second Republic, which was issued to her on January 9, 1939, but she never left. Although she was registered in Plzeň, she traveled to Terezín from Prague on July 20, 1942, in transport AAs. Even though Plachého 33 was a large apartment building, from which twenty-one people were sent to Terezín, she could only meet three of them upon her arrival in July 1942, as all the others were deported shortly after arrival "to the East." On October 19, 1942, Mrs. Zeinerová was deported to Treblinka and murdered there.